

EINA EDUCATIVA

Combatre problemàtiques a través del teatre: el cas de Martorell que funciona pàg 3

OLESANA INTERNACIONAL

'Slomo' de Chanel és escollida la millor cançó de la història del festival d'Eurovisió pàg 16

líniánord

quinzenal

Montserratí 17/1/2023 · Núm. 146 · linianord.cat

Deures per fer

► L'Hospital de Martorell tanca de moment el centre de parts naturals per falta de llevadores ► Alerten que també falta personal mèdic i la direcció ho atribueix a la "manca de professionals al sector" pàg 10

Foto: Alex Recolans/ACN

SANT ANDREU pàg 14

Multen la residència de gent gran Vitalia per manca de treballadors

NOVA MOBILITAT pàg 18

Estrenen busos elèctrics entre Esparreguera i l'estació d'Olesa

FUTBOL pàg 20

La sesrovirenca Jana Fernández continuarà dos anys més al Barça

Mura Martorell

TETERIA BOTIGA JAPONESA

Ens trobaràs

c/Trancesc Santacana 28 Martorell
insta: @muramartorell
face: Mura Martorell teteria/tienda japonesa
WhatsApp: 636 134 311

- VENDA TE A GRANEL
- COMPLEMENTS PER AL TE
- ARTESANIA DEL JAPÓ
- SALÓ DE TE

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

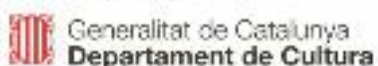

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS,
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

GENERALITAT VALENCIANA
TOTS A UNA VEU
Conselleria d'Educació,
Universitat i Ocupació

El poder del teatre

» Els tallers a les escoles en horari lectiu de l'Aula de Teatre de Martorell són una eina educativa
 » S'hi tracten temes com la resolució de conflictes, la gestió de les emocions o problemes amb la llengua

Mar Sifre
EL MONTSERRATÍ

La música i les arts plàstiques formen part del currículum obligatori a infantil, primària i secundària, però no passa el mateix amb les arts escèniques. Amb tot, l'Aula de Teatre de Martorell ha aconseguit establir-se en l'horari lectiu de totes les escoles del municipi i s'ha posat a disposició de cada centre perquè als tallers es treballi el que calgui a cada classe.

El projecte, subvencionat per l'Ajuntament de Martorell, va començar amb una prova amb un taller de 90 minuts dels alumnes de cycle superior de l'escola Mercè Rodoreda. Els resultats van ser tan positius que el curs següent la resta de centres de primària del municipi van demanar fer ús del servei.

L'objectiu és treballar les arts escèniques com una eina educativa en horari lectiu i que cada escola l'apliqui segons les seves necessitats. Algunes de les qüestions que s'han treballat mitjançant els tallers de teatre són la resolució de conflictes, la gestió de les emocions o els problemes amb la llengua, entre altres.

Anna Mesalles, coordinadora general de l'Aula de Teatre de Martorell, explica com, per exemple, "les mestres del Centre d'Educació Especial El Pontarró estan encantades. El grup que fa teatre estableix més contacte i aixeca molt més la mirada". A més, diu que altres municipis del Montserratí, com ara Abrera, han mostrat interès pel servei.

Tot i que en el cas dels tallers a dins de les escoles el propòsit inicial és millorar una mancança concreta de la classe, el que és cert és que les arts escèniques

Membres de l'Aula de Teatre de Martorell, durant una representació. Foto: Aula de Teatre de Martorell

proporcionen aprenentatges difícils d'adquirir en altres àmbits, com perdre la por de parlar en públic o treballar en equip.

A més, l'Aula de Teatre de Martorell porta a terme extraescolars al seu municipi i a Castellví de Rosanes, tant d'iniciació

En el cas de la Passió d'Olesa, es busca mantenir la tradició amb tallers de balls

com d'especialització. Mesalles apunta que, al cap i a la fi, els donen "eines per al dia d'avui i per a l'endemà". "Cada dia, des del moment que poses un peu a terra, has d'improvisar", afegeix parlant d'un dels exercicis més típics de les classes de teatre.

En la mateixa línia es mou Jaume Paltor, responsable de la Comissió de Tallers de La Passió d'Olesa de Montserrat, que detalla que els infants i adolescents "aprenen a expressar-se amb ritme, esforçant-se en la dicció i comunicant, també, de manera no verbal". La desinhibició, el treball emocional i la cohesió de grup en un espai lliure de prejudicis són alguns dels aspectes dels quals s'ocupen, i que Mesalles també comparteix.

En el cas de la Passió d'Olesa, que, tanmateix, ofereix tallers de ball, hi ha el factor intrínsec de la tradició. "No ho és tot", exposa Paltor, "però transmetem l'amor pel teatre i creiem que les tradicions del poble s'han de conèixer i mantenir". De fet, qui hi col·labora ho fa sense ànim de lucre i el que paga l'alumnat es reinverteix en l'entitat.

EXTRAESCOLARS GRATUÏTES

El curs passat 500 alumnes de Martorell van beneficiar-se del projecte *Educa 360*, que té com a objectiu donar l'oportunitat de fer extraescolars culturals gratis

D'INFANTIL A L'ESO: TOTHOM AL TEATRE

► La campanya de teatre escolar serveix per apropar les arts escèniques a l'alumnat. Tots els alumnes, des de P3 fins a 4t d'ESO, gaudeixen d'una obra al municipi. La programació, segons cada etapa, va a càrrec de l'Aula de Teatre de Martorell i la subvenciona l'Ajuntament de Martorell.

a infants de primària. "Especialment a aquells que normalment

tindrien problemes econòmics i socials per assistir-hi", declara Mesalles. Un programa que ha tirat endavant l'Aula de Teatre de Martorell juntament amb el Patronat Municipal.

Les extraescolars culturals que han pogut gaudir a Martorell estan dedicades al cinema, la música, el teatre, la literatura, el dibuix i les tradicions. Els estudiants passen per totes les disciplines al llarg del curs per poder fer-ne un tastet. A més, els tallers s'adeqüen a cada edat.

El projecte, puntualitza Mesalles, va néixer en alguns estats europeus per "establir una base que fes créixer el nivell cultural del país". Tant és així que la coordinadora general de l'Aula de Teatre de Martorell no dubta a "treure's el barret" davant l'aposta en cultura per part de l'Ajuntament en els darrers anys.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

HOLA

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Foto de l'autor

L'any que hem tancat commemorava tres dècades des que Barcelona va saludar el món en la inauguració de les Olimpíades. Encara guardem a les nostres retines l'enorme HOLA, coreografiat pels ballarins, que es va dibuixar al centre de l'Estadi Olímpic de Montjuïc, l'estiu del 1992. Des de llavors, moltes coses han canviat, però afortunadament ens continuem saludant igual.

Diem "hola" a les persones conegudes, a la nostra família. Diem "hola" als nostres amics i als desconeguts amb qui volem fer amistat o començar una simple conversa. També als nostres animals domèstics, encara que sembli que no ens entenen. Diem "hola" al sol en sortir per l'horitzó i a una làpida en un nínxol on vam enterrar un ésser estimat. En resum, diem "hola" a tot el que reconeixem com a propi, del nostre entorn.

A la pel·lícula *Mart* (Ridley Scott, 2015), l'actor Matt Damon diu "hola" a una planta nascuda en terra marciana. Un petit brot verd amb dues fulletes, de poc més de cinc centímetres d'alçada, sorgit d'un tros de patata enterrada a terra. Un fet quotidià, el naixement d'una planta al nostre planeta, es converteix en un esdeveniment extraordinari fora del nostre hàbitat natural.

Per a nosaltres, les plantes i els arbres són una cosa completament normal. Veiem arbres a l'alta muntanya, al costat del mar, en un penya-segat, resseguint rius i torrents. Veiem néixer plantes per tot arreu a la natura, als nostres horts, als hivernacles. Veiem créixer l'herba de manera desmesurada als nostres jardins, als prats i fins i tot als marges d'una carretera. A una planta que s'ha fet un forat per sobreviure a l'esquerda d'una vorera, envoltada d'asfalt, l'anomenem "mala herba".

No som del tot conscients de l'enorme fortuna de comptar amb un sòl ric en components orgànics a gairebé qualsevol racó del nostre món i del fet que una

planta sigui capaç de generar vida en aquest substrat, utilitzant l'energia del sol a través de la fotosíntesi.

Aquesta situació tan normal, pel que sabem fins ara, és una cosa inèdita al nostre sistema solar. El protagonista de la pel·lícula *Mart* ha d'usar els seus propis experiments per enriquir l'estèril terra marciana i convertir-la en un suport capaç de contenir vida.

Això de la terra com a suport és una cosa que coneixem bé els enginyers i els arquitectes. En paraules de la paisatgista i arquitecta Teresa Galí-Izard, històricament el terra ha estat considerat un simple suport estructural, amb característiques mecàniques. Les carreres d'Enginyeria i d'Arquitectura estudien *Mecànica del sòl*. Els geòlegs són capaços de determinar-ne la densitat, la resistència a la compressió, la flexibilitat i fins i tot l'antiguitat, classificant els sòls amb diferents noms. Però és veritat que la construcció i l'enginyeria han parat poca atenció a la vida que acull el sòl i a la seva capacitat per fer brollar nova vida.

I no obstant això, la terra ens dona menjar. Josep Pla deia que "la cuina d'un país és el seu paisatge posat a la cassola". Ens mengem el paisatge en un equilibri que donem per suposat, alhora que depredem el territori amb construccions artificials. La naturalització creixent de les ciutats, revertint zones asfaltades i incrementant la presència d'espècies vegetals, és un procés necessari i imparabile per permetre la nostra pròpia subsistència. Amb una població mundial en contínua expansió, és de sentit comú obrir pas als cultius que ens alimentaran, alhora que milloraran la qualitat de l'aire que respirem i de l'aigua que bevem. Potser ha arribat el moment de plantar carxofes i coliflors als nostres carrers, en lloc d'arbustos i flors. Als barris de Gràcia i de Sant Andreu, a Barcelona, la plantació de tarongers en alguns carrers ha fet que grups de volunta-

ris s'organitzin per a la collita de taronges amargues, amb les quals elaboren la seva pròpia melmelada. Una acció que no només millora el paisatge de l'espai públic, sinó que és una potent eina de cohesió social i de sentit de pertinença comunitària.

Però és que, com deia, moltes coses han canviat des d'aquell estiu olímpic del 92. Som una societat més conscient, per força, del precari equilibri de la natura que ens permet existir al planeta. No fa gaire, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya va organitzar les jornades de *Descarbonització de l'arquitectura*, és a dir, la necessària reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, com el CO₂, tant en la fabricació de materials com en el propi procés de construcció. Actualment, els edificis suposen el 35% d'aquestes emissions i el 40% del consum de l'energia mundial.

I la resposta ens la dona la terra. Els materials que utilitzem surten d'ella i, alguns, com els arbres, els plantem i els recol·lectem, en un cicle que, convenientment explotat, pot durar molt temps. Els arbres, com sabem des de petits, es mengen el CO₂ per créixer i ens en tornen oxigen, ajudant a reduir la contaminació. Hem construït en fusta des de sempre, però durant un temps sembla que ho hàgim oblidat. Potser per la fabulosa capacitat del formigó de "concretar-se" en infinitat de formes o potser per una manca d'aferrament per una cultura i una tradició constructiva. Sortosament, avui assistim a un renaixement de la construcció en fusta, que pot suposar un canvi de paradigma cap a la necessària transició ecològica i social. Això també comportarà l'aparició de nous canons estètics, associats a noves escales de valors. Una estètica de la sostenibilitat, podríem dir.

Segui com sigui, no deixa de ser bonic el fet de plantar els nostres edificis i veure com creixen. Esperar-los amb els braços oberts i dedicar-los un càlid "hola" de benvinguda.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@CarlaVall

Avui [08-01-23] tres dones han estat assassinades per homes. Dues d'elles, per les seves parelles, una després de tenir-hi una trobada casual íntima. Deia Anais Nin que som danyades a través del sexe. No pel sexe sinó per la intimitat. Que ser dona no segueixi sent un risc. #NiUnaMenos

@AJEnric

[Sobre el cas de la Casa Orsola] Una empresa compra un edifici on viu gent. Fa fora tothom i posa tots els pisos a lloguer de temporada per guanyar-hi més. Si ho permetem, ja no hi viurà ningú. Ho fan perquè poden: les lleis permeten expulsar veïns i destruir barris d'aquesta manera.

@Marco3215

Segurament, ara comença el període de l'any més tristot: llums de Nadal penjant sense ser Nadal, recollida d'arbres *made in* 2000, tornar a la rutina, dies sense festes setmanals a la vista, propòsits sense executar des de la primera setmana del 23... Molts ànims a tots i totes.

@alexsnclmnt

L'Observatori Fabra de Barcelona va encetar el 2022 amb el dia de gener més calorós dels darrers 108 anys, després va viure els mesos de maig, octubre i novembre més càlids de la seva història i avui [24-12-22] ha batut el rècord del dia de desembre més calorós. Una autèntica barbaritat.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12314-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

El tancament del centre de naixements de l'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell a causa de la falta de llevadores se suma a les queixes dels treballadors per manca de personal, que fa que no es garanteixi bé el servei.

Hospital de Martorell

pàgina 10

La Generalitat ha sancionat la residència Vitalia de Sant Andreu de la Barca per manca de personal. CCOO va denunciar la situació després de dos anys de queixes a l'empresa. L'alcaldeessa Alba demana al Govern accés als expedients.

Residència Vitalia

pàgina 14

El Consell Comarcal del Baix Llobregat ofereix un servei gratuït en línia d'orientació emocional i relacional per a joves. Està destinat a les persones d'entre 15 i 25 anys dels municipis de menys de 20.000 habitants.

Consell Comarcal

pàgina 14

El + llegalit

líniainord.cat

- 1 Tancat temporalment el centre de naixements de l'Hospital de Martorell
- 2 Sancionen la residència Vitalia de Sant Andreu de la Barca per manca de personal
- 3 Estrenen busos elèctrics entre Esparreguera i l'estació d'Olesa
- 4 Detingut a Martorell per agredir amb arma blanca l'exparella i una amiga al carrer
- 5 El pressupost de l'any que ve de Collbató augmenta un 12%

Ahores d'ara, acceptar que les coses s'expliquen segons el moment de qui ho fa no ens hauria de sorprendre. Si ens fixem bé, en qualsevol història que indaguem es pot intuir que practiquem una mena de pacte de credulitat, un mecanisme pel qual s'accepta el que escoltem; així passa al teatre de la vida, on tota ficció mai és falsa. Si poguéssim esbrinar on és l'enginy, descobriríem l'espectacle des d'un altre angle i, potser, entendríem millor per a què serveixen les il·lusions, igual que alguns (sobretot poderosos) es van inventar la religió. Semblaria que ens va bé deixar-nos enganyar, per la raó que sigui; però tot és com és, segons els ulls amb què mirem. Es tracta de la voluntat de creure, un exercici al qual es dedica esforç i diners.

Hi va haver un temps, que encara persisteix, en què l'aristocràcia i després la burgesia van imposar una forma de convivència basada en la pulcritud. Tot havia d'estar net, impol·lut: les criades i els servents treballaven amb afany a netejar terres, sostres, jardins i objectes per enlluernar els convidats. Calia treure tot allò brut, apartar-lo, rebutjar-lo. Aquesta obcecació va traspasar el món de les coses per traslladar-se al de les persones. En aquesta carrera imparabile, al principi van ser els captaires, els "empestats", però també van caure des de les seves mirades els jornalers, les dependents, els obrers, els migrants, i així els van anar ubicant en zones apartades on la

pulcritud no es pogués tacar. Males herbes.

De tots els problemes que els humans creem constantment, és al subsol on es dona la tasca d'integrar tot el que és a baix per permetre que visqui tot el que és a dalt; es diu rizosfera. Quan l'entorn ofega, a la foscor de la terra es convoca un inici irrevocable per dignificar el que viu a les arrels, les coses més ignorades, aquelles que no surten a la televisió i que sembla que no existeixin.

La vida és indefinible, tot i que segueix patint danys irreparables. Donar-li un cop de mà té a veure amb el llapis del temps, com diu Joaquín Araújo, una fàbrica de claredat que pot incomodar certs sectors. Sobrevivim a l'asfalt: ens van enterrar la terra, la que ens va fer créixer, ens maten la frescor, l'aire, el menjar, i la calma, la suor de la nostra gent gran i la condemna dels nostres fills; van separar el que ens van dir que era lleig... Malgrat tot, hi ha qui persisteix a alliberar les plantes del mur de les voreres que ens emmordassen, segellades sense que hi pugui drenar l'aire, aquelles que busquen llum entre les esquerdes dels carrers, als marges de les riberes i a les vies del tren. Malves, dents de lleó o roselles, ama-

gades, treballant cicatrius on les ferides demanen consell abans de tancar-se. Una bellesa humil i proscrita. Es van entossudir a clavar-nos la idea que només és bell el que ells consideren com a tal. Però sorgeix aquesta resistència passiva als enderrocs, als descampats, als polígons, als petits parcs que són, a la fi, racons de pau, espais de creativitat, llocs de trobada, corredors ecològics, medicina que no necessita ser polida com els camps de golf, que no precisa retallar les seves herbes, que no requereix tanta aigua malbaratada... Igual que van fer amb els nostres discapacitats, amagats a les cases sense sortir al carrer perquè ningú els veiés. Tot i això, es van inventar el dia de la "bandereta".

El futur és ple de por. Ara està passant amb les generacions més joves, a les quals s'escolta molt poc, perquè tenen molts buits heretats, perquè segueixen sense una formació professional decent. Els éssers vius estem connectats en una xarxa de dependències mútues, per més que ens ho vulguin amagar. Ignorar-ho no ens fa més humils, sinó que ens empeny a tractar-nos sense respecte; és l'arrogància dels incultes, una història escrita al carrer.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

Safata d'entrada

Entre dos mons

per Francesc Reina

A les xarxes

#CopALaDemocràcia

#VagaEducació

#AnyDeMunicipals

@GPursals: La diferència amb l'assalt del Capitoli és que al Brasil han assaltat els poders legislatiu, executiu i judicial. Han anat molt més lluny que els pro-Trump.

@agenciaacn: Cambray recrimina a US-TEC que "no s'entén" la nova vaga [prevista per al 25 i el 26 de gener] i assegura que s'està a punt de signar un nou acord.

@nuriorrg: Enquesta del @diariARA: @jaumecollboni s'avança en una ajustada cursa per Barcelona. Colau, @xaviertrias i @ernestmaragall, triple empat en segona posició.

Next Generation, cop a cop

per David Fernández

«Tu el que vols és que et digui que tenim una solució per continuar vivint tal com estem. I això és impossible»

Yayo Herrero

Retaule d'hivern llarg i perpetu, ahir les dades més recents escopien que tot va igual perquè tot continua anant a pitjor. Les xifres detallaven, sense solució de continuïtat, que un cop més i encara (i els que vindran) tornava a pujar el preu dels lloguers a Barcelona fins a límits de rècord. La mitjana ja s'enfila a 1.066 euros mensuals. Un 14% més que fa un any. *Aquí no hay quién viva*. En paral·lel, com a metàfora dràstica, aquests mateixos dies s'està debatent, amb l'habitual estira-i-arronsa patronal, sobre si el salari mínim ha de pujar uns pocs euros –1.034 o 1.084– per actualitzar-lo, a la baixa, al preu real, inflat i inflacionat de la vida quotidiana. Facin sumes i restes –sobretot restes– i combinin-ho amb les dades oficials municipals del passat febrer: «*El 2020, més d'un terç de les persones assalariades residents a Barcelona (34,8%) va rebre com a màxim uns ingressos salarials de 1.000 euros nets al mes. El percentatge va augmentar prop d'onze punts en relació amb el 2019 i seguia sent més elevat en el cas del col·lectiu femení (36,8%). Entre els menors de 30 anys es va enfil·lar al 57%*». És a dir, que un terç dels barcelonins i barcelonines cobren tant (poc), o menys encara, com el que costa llogar, de mitjana, un sostre. Entre ells, sis de cada 10 joves. Quatre de cada 10 dones. I la majoria de persones migrades. Són la *next generation*.

Vides de saldo en el mercat immobiliari de Calaf, la qüestió és tan neuràlgica com dramàtica. Mosques de política pública contra els greixats canons de l'especulació. La conseqüència salvatge, un any més i d'una dècada sencera ençà, és que Catalunya torna a encapçalar el trist rànquing de la gota malaia diària de desnonaments, a raó de 20 per dia. El tercer trimestre de 2022 s'han produït 1.724 desnonaments, dels quals 1.197 –el 70%– són per impossibilitat d'afrontar el lloguer. Atès que la setmana s'ha posat negra toga al més alt tribunal, caldrà recordar que els que també haurien de garantir el dret fonamental constitucional a l'habitatge garanteixen cada dia, amb esma i esforç, que sigui inconstitucional per a milers de persones. Sense oblidar que la llei que desnona no la redacten ni jutges ni *polís*, sinó el poder polític i les seves servituds. Tot plegat salpebrat, metastasi urbana

del capitalisme global que assalta les ciutats, amb el fet que fa temps que vivim sota una combinació dissortada de capitalisme d'exclusió i de capitalisme rendista. Cada cop sobra més gent i, per al 'mercat' de treball i per al 'mercat' del lloguer, gairebé ja sobra una generació sencera a qui els estem deixant un futur negre i un present fosc. La *next generation*.

Cop rere cop, urpada a urpada, la darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat, al *no future* més punk i a un mercat laboral carronyaire. Les dades del darrer informe d'Oxfam –*La maledicció de l'eterna joventut*, del novembre passat– acrediten, al detall i a l'engròs, la ferida i les cicatrius: un de cada tres joves en risc d'exclusió, una renda mitjana estancada des de 2009 i una davallada del 50% en l'accés a l'habitatge en menys de 15 anys. Va per barris, com sempre. La paradoxa, insostenible per molt de temps més i que cova en el seu si la seva pròpia implosió i dissolució, és que els

La darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat

més precaris, redistribució a la inversa i cap amunt, són els que nodreixen els comptes dels que no ho són fa molt. El capitalisme rendista ja és això, quan avui la transferència de renda de dalt a baix no es fa, deminònicament, per l'explotació en el treball, sinó a través del lloguer o de la compra d'habitatge. La lluita de classes es disputa a la llar i el dilema central ja no seria només la vella explotació –que també, i qui no ho cregui que ho preguntu a *riders*, *riggers* i *kellys*–, sinó com es foragita cada cop més gent de la possibilitat d'una vida digna i com s'espren, cada cop més, més famílies en el rebut mensual de poder sobreviure. I els seus fills i filles són, ja, la *next generation*.

Amb aquest rerefons, amb escenari d'incendi de fractura generacional, recordo una de les pitjors declaracions de l'incontinent Josep Borrell –de la llarga llista que acrediten la seva funesta i cínica trajectòria. Aquella on en to milhomes s'encarava vergonyosament als joves que demanaven una acció urgent pel canvi climàtic. Ho va dir així: «*Que els joves tenguin una aposta decidida pel canvi climàtic, això que*

es pot anomenar "síndrome Greta", permet'm que en dubti, perquè està molt bé sortir a manifestar-se pel canvi climàtic fins que no et demanin que contribueixis a pagar-ho». I afegia: «*M'agradaria saber si els joves que surten a manifestar-se als carrers de Berlín estan disposats a rebaixar el seu nivell de vida per compensar els minaires polonesos, que si lluitem contra el canvi climàtic de veritat es quedaran sense feina i s'hauran de subvencionar*». De la bestiesa se'n va desdir l'endemà. De l'evidència que els joves, la *next generation*, ja ho estan pagant amb escreix, no. De que estan tan preocupats pel futur com, sobretot, pel present, tampoc. Un galtes de *old generation*.

Quan algunes veus sistèmiques –ull viu, que ho fan per justificar la despesa militar que ha batut màxims històrics enguany– sostenen que el nostre model de vida està avui en perill, potser parlen només per ells, pel seu nivell de vida i per la seva generació. I per la liquidadora nord-sud de la desigualtat global. Viuen el miratge que tot continuarà igual. Contra els llops esteparis, però, queden els mistos en el forat negre on ens han capficat. Són possibles els lloguers mensuals de 350 o 500 euros al mes a la ciutat que fa molt que ja no és la dels prodigis? Sí, sí que són possibles. El cooperativisme d'habitatge en cessió d'ús, que aquest novembre ha fet cimera i trobada, fa temps que, picant pedra i pis a pis, ho està aconseguint. Pis a pis i porta a porta, com la cooperativa Llars Familiars, que, en plena campanya de micromecenatge on encara podeu contribuir solidàriament, s'entestà a garantir lloguers sostenibles, cooperatius i justos a Reus d'entre 150 i 350 euros al mes. La democràcia sempre va néixer per baix. A la *next generation* també li rebrotarà des dels marges, l'acció comunitària, les vies cooperatives i les xarxes compartides. Prou que ho saben.

Salvem la ciutat per a la democràcia, deia el lema de l'exposició que aquesta tardor es podia veure a Ca l'Ardiaca amb motiu del 50è aniversari de la FAVB, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona. El passat no tan llunyà com a programa de futur pròxim. I d'estricta present. *Salvem la ciutat per a la democràcia*. És a dir, per a la joventut i per als que vindran. *Next generation, next revolution?* Diria que tant de bo. Sospito que és l'únic que estan covant. Constató que és l'única opció que els deixen. Quan el que és necessari és impossible, escrivia Jesús Ibáñez, és quan cal canviar les regles del joc –abans que no hi hagi ni regles, ni joc ni res.

Les millors perles

Els Reis d'Orient van fer tard a Torelló (Osona). El motiu? Hi havien d'arribar amb Rodalies, el mateix servei que fa que milers de catalans arribin tard a la feina cada dia. Aquí no hi ha màgia que valgui. Ho ha explicat el periodista Albert Prat.

Envien a presó dues dones per haver-se dedicat a **trosetejar cadàvers i a vendre'n les diverses parts. Ha passat als Estats Units, on les artífexs d'aquesta macabra pràctica eren l'exdirectora d'una funerària i la seva mare.**

Un forn de pa s'ha fet viral a les xarxes per la seva llista de preus. Una barra de pa, 1 euro. Dues barres, 2 euros. I no us ho creureu: tres barres, 3 euros. La llista continua així fins a nou. Els usuaris es pregunten quant deuen costar deu barres.

Un crim acaba amb la vida de quatre estudiants a la **Universitat d'Idaho, als Estats Units. Després de les primeres investigacions, troben el principal sospitós. Paradoxalment, es tracta d'un criminòleg.**

Pere Francesch/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Mirada pròpia

Only good news

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Enviar Walter Matthau a la banqueta i que comenci a escalfar per la banda Matthew McConaughey, però, compte, el d'abans de *True detective*. S'ha acabat el mal humor i el pessimisme. Visca l'eufòria, però no la conduïda per TV3, sinó aquella exultació *outdoor* que portava els *hippies* amb DO Califòrnia a agafar-se de la mà i baixar muntanya avall fent saltirons i saludant el sol. Aquest és el meu propòsit per a l'any nou, que ja està a la cantonada murmurant amb to desafiant "a qui no vol brou, tassa plena".

Portem un 2022 molt tòxic, ple de desgràcies, mal ambient i crispació. I, si no, pregunteu-ho a Matías Prats, que fins i tot està perdent l'efecte *Kame Hame Ha* dels seus acudits davant el pèrfid atac de les notícies escabroses. Per això, cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència.

Fora les males notícies sobre guerres, pandèmies, torsos trobats al contenidor, divorcis de famosos o segrests de lloros. A partir d'ara, només *good news*, que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu i passar el sedàs a la recerca d'un bri lluent de bon rotllo entre tanta notícia fangosa.

D'acord, fa basarda veure que el Tricicle s'acomia-da, que Serrat plega i que Rosa Díez torna, però hi ha llum al final de túnel i no és el centelleig de Snoop Dogg fumant-se un porro. Hi ha molts exemples que demostren que –ara sí– tot anirà bé, però, per no provocar una sobredosi d'endorfines, només n'anomenaré tres de molt recents: 1) un fàrmac contra el càncer de pàncrees creat a casa nostra –el medicament, no la malaltia– aconseguix frenar tumors avançats; 2) un grup de científics nord-americans han aconseguit produir una fusió nuclear capaç de generar energia neta, barata i potencialment inesgotable; i 3) l'Àrea Metropolitana de Barcelona invertirà 50.000 euros per ensenyar adults a anar en bicicleta. Ho veieu? No era tan difícil!

He buscat a AliExpress un aparell amplificador de bones notícies, però es veu que encara no l'han inventat, així que haurem de seguir fent la recerca en mode ma-

nual. O potser la solució no és discriminar allò que et posa de mala lluna, sinó intentar ser immune a base de rebre males vibracions fins que al teu cos li rellisqui. Si, als països nòrdics, els pares deixen els seus bebès fent la migdiada al carrer a -10 o a -15 graus perquè s'acostumin a dormir en qualsevol entorn i evitar que es contagiïn dels refredats d'altres nens, també podríem passar-nos el dia llegint OK Diario, veient Trece TV i escoltant la COPE per enfortir el nostre sistema immunitari independentment de si la cosa està realment fatal o no. *iNo hay dolor!*

Sempre he admirat aquell senyor assegut sota un para-sol enmig del caos que sortia a la portada del disc *Crisis? What Crisis?* de Supertramp. Potser el món s'enfonsa, però ser feliç és una actitud. Per favor, permeteu-me ser un Sim gaudint d'un còctel dins del jacuzzi encara que a la cuina hi hagi una plaga de mosques sobrevolant caixes de pizza mig plenes i l'autobús que porta a la feina estigui a punt de marxar.

Qui practica a la perfecció l'art de l'abstracció és Elon Musk: si uns periodistes parlen malament d'ell a Twitter, bloqueja els seus comptes encara que treballin a The New York Times, a The Washington Post o a la CNN i, morta la cuca, mort el verí. Això és tan arriscat com si, posats a imaginar ingerències, uns jutges pretenguessin derogar una llei abans que s'hagi aprovat. O que un inspector de treball posi una multa per sexista a un forner per penjar un anunci laboral demanant un mestre pastisser i dependents.

El meu desig és que aquest Nadal no siguem el Grinch enfadat amb el món, ni comencem l'any com Michael Douglas acaba a *Un dia de furia*. És millor que –malgrat el mal temps– rememorem aquella mítica escena de la pel·lícula *Avanti!* en la qual els dos protagonistes es relaxen banyant-se despulats a la mateixa platja que ho feien els seus respectius pare i mare, sense que els afecti el cúmul de despropòsits que han patit des que han arribat a l'hotel. En aquell precís moment és quan preguntes que el pobre Jack Lemmon sigui afortunat almenys per un breu instant, sense que cap Walter Matthau li faci la guitza.

“

Cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència. A partir d'ara, només 'good news', que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu

”

Flaixos

@PunsodaRicart: Carta als Reis de la puça: un ió-íó, veure la neu i un quadern de mandales. Espero que en 15 anys quedin *amish* perquè socialitzi amb els seus semblants.

@massanagranaire: Vergonya que els primers nens de l'any a Catalunya es diguin Zakaria i Dayla Mia i no noms típicament catalans com Heura, Far, Capvespre o Sàlvia.

@MainatJM: Un nen obre un armari el 22 de desembre i el troba ple de regals i joguines. Molt excitat crida: "Papa, papa! El Tió s'ha cagat a l'armari!" (Història verídica).

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Promoció | Arrenca el Concurs d'Iniciatives Empresarials

El termini de presentació al 12è Concurs d'Iniciatives Empresarials dels municipis del Montserratí és fins al 17 de març. L'objectiu del certamen és incrementar la creació de noves empreses, contribuir a la seva consolidació i enfortir el teixit econòmic del territori.

Tancat temporalment el centre de naixements de l'hospital

- » La falta de personal és visible a diverses unitats, com és urgències
- » El Comitè d'Empresa denuncia que direcció no els dona cap solució

Mar Sifre
MARTORELL

El primer espai públic de Catalunya per donar a llum de manera natural, situat a l'Hospital de Martorell, ha suspès la seva activitat per manca de llevadores després que en els últims mesos n'hagin marxat set. Des de la Fundació Hospital Sant Joan de Déu (FHSJD) asseguren que totes elles han deixat la feina "per motius personals" i que "han confluït diferents circumstàncies", però des del Comitè d'Empresa al·leguen que el motiu real és la pressió i el volum de treball als quals es veuen sotmeses. La falta de personal, denuncien, és palesa a diferents unitats de l'hospital.

El centre de naixements de la FHSJD s'havia establert com un referent al territori per donar l'oportunitat a les famílies de tenir "un part natural en un entorn proper, íntim i segur", tal com encara es pot llegir al seu web, però des de principis d'any aquest espai ja no està disponible. Des de l'hospital, però, han volgut remarcar que la seva filosofia dels parts respectats i el "dret d'elecció" continua vigent.

També expliquen que s'han vist obligats al tancament provisional perquè, davant de la manca de llevadores, han hagut de prioritzar la sala de parts, que no es pot clausurar mai. Al centre de naixements, de fet, sempre hi havia d'haver dues llevadores i amb la situació actual de falta de personal no es podia assegurar el

Centre de naixements tancat provisionalment. Foto: Web FHSJD

seu bon funcionament. És per això que van preferir suspendre l'activitat per prudència. "És una llàstima i ens ha sabut molt de greu, però ja hem iniciat el procés de selecció per obrir-lo al més aviat possible", afirmen.

Amb tot, el Comitè d'Empresa avisa que no s'ha informat les mares que esperaven poder donar a llum al centre de naixements i algunes d'elles s'han trobat la sorpresa quan ja eren a l'hospital.

Per la seva banda, el Consell de Col·legi d'Infermeres i Infermers de Catalunya ha reclamat la reobertura del centre. Consideren que la sobrecàrrega que pateixen les professionals "no és excusa" per tancar-lo i que el projecte resulta inviable sense el suport institucional i la cooperació de tots els agents implicats.

UN SOL METGE A URGÈNCIES

El 2 de gener el Comitè d'Empresa de l'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell denunciava que durant tot aquell dia només hi havia un metge pel servei d'urgències.

La dotació mínima, en canvi, hauria de ser de quatre metges en el torn de dia i tres en el de nit.

Diego López, president del Comitè d'Empresa, declara que tot i que van comunicar a la direcció la mancança de metges a urgències, no els van donar "cap resposta ni solució". L'episodi, tot i ser puntual, "va ser la gota que va fer vessar el got" perquè en moltes altres ocasions també han estat amb menys treballadors a urgències dels mínims establerts.

La gerència de l'hospital ha comunicat a aquest mitjà que es troben "en una època complicada per la manca de professionals a nivell generalitzat en el sector sanitari" i ha afegit que s'han "reorganitzat per donar el millor servei possible". López, però, opina que "hi ha uns canons pels quals ha de passar la medicina i que no són 'el que millor es pugui fer', sinó el que 's'ha de fer'".

Avui al migdia hi ha convocada una concentració a davant de l'hospital amb el lema *La sanitat és de tots*.

Nou pas per a la connexió de la B-40 amb l'A-2 i l'AP-7

MOBILITAT ▶ Ja està en marxa la redacció de l'estudi informatiu per la connexió de la B-40 amb l'A-2 i l'AP-7 després que el ministeri de Transports formalitzés el contracte del servei per 1,3 milions d'euros.

La capacitat de l'actual enllaç d'Abdera, que uneix les autopistes A-2 i B-40, és limitada i la proximitat de la connexió amb el nucli urbà del municipi impossibilita una solució mitjançant actuacions locals. A més, cal destacar que l'autovia A-2 presenta un considerable grau de conges-

tió durant el seu pas per la zona industrialitzada entre les poblacions de Martorell i Abdera.

L'estudi informatiu pretén trobar una solució a la situació actual. De fet, una de les opcions que es contempla és la construcció d'un corredor viari, mitjançant un *bypass*, que permetria garantir de "manera fluida, còmoda i segura", diuen des del ministeri, els moviments entre Barcelona, Terrassa, Lleida i Tarragona. A banda de la descongestió, l'anàlisi també tindrà en compte l'impacte mediambiental i social.

L'Escola Municipal de Música obre les places per a nadons

Taller de 'Música per nadons'. Foto: Ajuntament de Martorell

CULTURA ▶ Fins al 3 de febrer es pot dur a terme la preinscripció per al taller 'Música per a nadons'. L'activitat va adreçada a infants des dels 9 mesos i fins als 3 anys acompanyats d'un adult de referència. Les sessions tindran lloc del 13 de febrer al 14 de juny, els dilluns, dimarts o dimecres de les 16 h a les 16.45 h.

El taller consisteix en trobades setmanals per gaudir de la música en família i compartir recursos entre petits i grans. Des de cançons a jocs, passant per l'experimentació amb objectes

sonors, danses i la descoberta d'instruments.

L'objectiu principal és oferir una bona estona guiada de jocs musicals compartits amb les criatures per tal d'iniciar-los en la sensibilització musical. Alhora, també serà útil per obtenir recursos per vincular les famílies en l'àmbit musical a casa.

Per formalitzar la inscripció o demanar més informació, cal escriure al correu electrònic escolademusica@martorell.cat. El preu total per laes 14 sessions és de 29 euros.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

La Generalitat preveu ampliar els aparcaments a les estacions

MOBILITAT ▶ *Park&Ride* és el nom conegut per referir-se als aparcaments situats a les estacions de tren o bus i que faciliten els intercanvis modals. La Generalitat ha anunciat que en els pròxims anys es preveuen més de 14.600 d'aquestes places de pàrquing al territori. En el cas de Martorell, s'instal·laran a les estacions d'Enllaç i Rodalies, amb lloc per més de 300 vehicles, i a la de Central, on hi haurà entre 100 i 300 estacionaments disponibles.

Pel que fa a altres municipis del Montserratí, també se'n beneficiaran les estacions de Ferrocarrils d'Olesa de Montserrat, Sant Esteve Sesrovires i Aberrera, amb aparcaments d'entre 100 i 300 places.

La creació dels *Park&Ride* forma part del Pla Director Urbanístic aprovat per la Comissió de territori de Catalunya. L'objectiu és facilitar l'intercanvi modal entre el transport públic i el vehicle privat a l'àmbit del sistema tarifari integrat de l'ATM de Barcelona, especialment pels usuaris que el fan servir en recorregut curt. Els conductors podran aparcar amb seguretat i continuar el seu trajecte amb transport públic.

La diferència principal entre

Pàrquing actual de l'estació de Renfe de Martorell. Foto: Línia Nord

els *Park&Ride* i els estacionaments comuns són els avantatges que ofereixen. Més enllà de ser útils com a aparcaments segurs, també s'hi poden trobar diversos serveis com ara flotes de cotxes i motos per compartir, lloguer d'automòbils i bicicletes, punts de recàrrega elèctrica, així com caixes de seguretat per guardar-hi vehicles de mobilitat personal o centres de petites reparacions.

A més, també es contempla la possibilitat que tinguin opcions de restauració i botigues de primera necessitat. Tanmateix, s'hi

podran ubicar punts de dipòsit de paquets o mercaderies, sobretot en els aparcaments més centrals. Els usuaris podran recollir-los a l'anada o a la tornada en transport públic i, d'aquesta manera, descongestionar l'últim tram de distribució, que sol ser el més lent.

ADIF o FGC seran els principals encarregats d'impulsar els *Park&Ride*, pel que fa als que siguin propers a les seves estacions, però també ho seran el titular de la carretera o l'ajuntament que pertoqui en el cas de les parades de bus interurbà.

La plaça Pere Teixiné estrena la seva reforma

URBANISME ▶ Els canvis a la plaça Pere Teixiné han fet d'ella un lloc més diàfan, sense els sorralers i amb noves zones infantils i per fer exercici a l'aire lliure, en aquest cas amb paviment de cautxú. Amb tot, de l'espai s'ha mantingut tant la pista tancada per jugar a futbol sala i a bàsquet, com els quatre xiprers que es troben al centre de la plaça i que li donen el nom pel qual és coneguda popularment: "Los cuatro pinos".

Dels 5.500 metres quadrats que ocupa l'illa, 1.350 s'han dedicat a les noves voreres. A més, s'han destinat 250 metres quadrats per aparcament, el que suposen 22 noves places.

Durant les obres s'han retirat 59 arbres, 10 dels quals s'han trasplantat al passeig de Cata-

lunya, i se n'han plantat 62 de nous. A la remodelació de la plaça també hi ha hagut lloc per 350 metres quadrats de gespa. Pel que fa al mobiliari, s'ha renovat al complet amb 25 bancs, 10 butaques i 9 papereres.

Durant la inauguració, l'alcalde Xavier Fonollosa va declarar que havia sigut la mateixa associació de veïns de Torrent de Llops i rodalia que "demana de manera expressa i encertada un espai diàfan per poder fer més activitats". Tant és així, que la regidora de Serveis Urbans i Via Pública, Elisabeth Plaza, també va voler agrair a l'entitat perquè haver treballat conjuntament amb el consistori i haver "definit moltes parts del projecte". La plaça Pere Teixiné és un lloc central pel barri.

Nova zona per fer exercici a la plaça Pere Teixiné. Foto: Ajuntament Martorell

la Barcelona desconeguda

La Casa
dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Des de Sant Adrià de Besòs només són vint minuts. Des de Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet de Llobregat, una mica més de trenta. Des de Badalona no arriba a la mitja hora. Des del centre de Sant Boi en són una mica més de 35. El temps de recorregut en transport públic que hi ha entre aquestes ciutats metropolitanas i el Palau de la Generalitat, situat a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, no és gaire gran. És menys que el que cada dia triguen moltes persones del territori metropolità a arribar a la seva feina. Malgrat això, la distància no només és física. Com en el cas de la que hi ha entre els pobles i ciutats de la corona metropolitana i el centre del poder a Catalunya, pot ser mental –fins i tot espiritual– i enorme.

Se l'ha anomenat de moltes maneres: la perifèria, el pati del darrere, l'extraradi... Els municipis de la metròpoli sovint es queixen perquè des de la Generalitat no se'ls té prou en compte. "Els polítics juguen a l'hula-hoop amb el cinturó roig", afirma l'escriptor de Sant Adrià de Besòs Javier Pérez Andújar. Amb tot, cal preguntar-se si els municipis de la primera corona metropolitana estan infrarepresentats al poder del país. Al diari *Línia* hem fet una exhaustiva investigació de l'origen de tots els alts càrrecs –en conselleries, secretaries i direccions generals– que actualment hi ha a la Generalitat i de tots els homes i dones que han ocupat la presidència i les conselleries d'ençà que es va restablir la democràcia. Una vegada analitzats més de 420 perfils polítics, aquesta és la situació.

INFRAREPRESENTACIÓ?

Dels 270 actuals alts càrrecs de la Generalitat, al voltant del 60% han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda més enllà de la capital catalana i de la primera corona metropolitana, és a dir, la resta del país que no forma part administrativament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Així mateix, les persones directament vinculades a alguns dels municipis metropolitanos que així ho especifiquin en les biografies que la Generalitat fa públiques quan es nomena un nou alt càrrec són molt poques. Parlem de no més d'una vintena de polítics, com Myriam Moysset, la directora de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, que tot i néixer al Baix Empordà fa més d'una dècada que viu a Viladecans, on ha estat regidora d'ERC. També en són exemples el director de l'Agència Catalana de Notícies, Iu Forn, que va néixer a Badalona, o la cap del Gabinet del conseller d'Educació, Gemma Español, que milita a ERC i que en la seva biografia afirma que ha viscut "entre els barris de Singuerlín, Cementiri Vell i Centre" de Santa Coloma.

La resta d'alts càrrecs estan vinculats o diuen que han nas-

Pocs alts càrrecs metropolitanos han pujat per aquestes escales del Palau de la Generalitat. Foto: Generalitat

Perifèrics a la Generalitat?

Analitzem més de 270 alts càrrecs de l'actual Govern de la Generalitat i els 160 consellers i conselleres que han passat per la institució des del restabliment de la democràcia per determinar si la primera corona metropolitana ha estat històricament infrarepresentada en el centre del poder de Catalunya.

cut a Barcelona. Es produeix, per tant, una situació anòmala en la qual la capital catalana i tots els territoris que no formen part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona acumulen més del 90% dels alts càrrecs. Tanmateix, a la perifèria metropolitana hi viuen dos de cada 10 habitants de Catalunya, i estem parlant de càrrecs que normalment es posen a dit i que, segons dades públiques, cobren uns 80.000 euros anuals de mitjana.

Aquesta tendència encara és més clara si tenim en compte l'origen històric dels consellers. Dels 160 que han passat per la Generalitat des del 1977 amb el Govern de Josep Tarradellas, 54 eren o són de Barcelona, 94 de la resta de Catalunya i només 12 de la primera corona metropolitana. N'és exemple d'aquests darrers Carme Figueras, que va ser consellera de Benestar i Família durant mig any el 2006 i que havia estat regidora a Molins de Rei du-

rant 20 anys; Meritxell Borràs, que va ocupar dues conselleries entre el 2015 i el 2017 i que va ser regidora a l'Hospitalet durant quasi dues dècades; Francesc Baltasar, que va ser conseller de Medi Ambient entre el 2006 i el 2019 i que abans havia estat alcalde de Sant Feliu de Llobregat; o Oriol Junqueras, que previ pas pel Govern de la Generalitat va ser alcalde de Sant Vicenç dels Horts. Alhora, la gran majoria de consellers de la perifèria metropoli-

tana ho van ser durant els mandats de Pasqual Maragall i José Montilla, ambdós del PSC.

Finalment, si a les dades ens referim, cal remarcar que en l'àmbit de les conselleries, l'actual executiu d'ERC no té cap persona nascuda al cinturó metropolità.

OBLIDATS?

Tenint en compte aquestes xifres, seria molt fàcil inferir que la Generalitat té oblidats els municipis de la corona metropolitana. Mal-

President metropolità

● Tot just despuntaven els primers rajos de sol quan José Montilla va veure per primera vegada Barcelona. Havia viatjat amb el seu pare des de la regió de Córdoba amb autocar. Tot i que els anys 70 la majoria de persones andaluses que decidien establir-se a Catalunya viatjaven en tren, els dos Montilla van preferir venir per carretera. “No hi havia les autopistes que hi ha avui i va ser un viatge llarg”, explicava l'expresident en una entrevista a *Línia*. José Montilla tenia aleshores 16 anys i no es podia arribar a imaginar que algun dia ocuparia la

vertir en alcalde de Cornellà, però seria l'any 2006 quan ocuparia el càrrec de més responsabilitat de la seva carrera. “No hi ha res més important que presidir el teu país, però si parlem de satisfacció, em quedo amb l'alcaldia”, confessa ara Montilla.

Que aquell noi andalús que amb 16 anys va marxar del seu poble cap a Catalunya arribés anys després a la Generalitat no va agradar a tothom. Aquest és un comentari que es pot trobar en un diari generalista d'aleshores i que deia el següent: “Ja hem vist, a còpia d'anys, les polítiques d'a-

Montilla reconeix que presidir el país va ser el més important de la seva carrera, però pel que fa a la satisfacció prefereix l'etapa com a alcalde de Cornellà

cúspide del poder de Catalunya. Amb el seu pare es van instal·lar a les Planes de Sant Joan Despí, molt a prop del barri del Padró, on vivia una germana de l'àvia del jove. Diu que estava il·lusionat amb el canvi de vida perquè pensava que li podria donar oportunitats laborals. Treballava al matí i estudiava a les nits, i encara tenia temps de participar en grups clandestins d'extrema esquerra que va abandonar abans de la mort de Franco per afiliar-se al PSUC.

Va casar-se i, com que ella era de Cornellà, se'n va anar a viure en aquesta ciutat metropolitana. Era l'any 79 i Montilla era regidor del poble del costat, Sant Just. El 85 es va con-

questa *xusma* als pobles del Baix Llobregat i del Barcelonès; una veritable croada per arraconar els vestigis de cultura pròpia”. Malgrat els atacs, quan recorda el seu pas per la Generalitat, Montilla hi treu ferró. “Eren crítiques d'un sector de la població catalana que existia i que continua existint, però en termes generals em vaig sentir molt estimat”.

Més d'una dècada després de ser president, Montilla reconeix que li agrada caminar. Sobretot per Collserola a primera hora del matí. Potser busca tornar al record de l'albada que va veure en arribar a Barcelona. Ell és l'exemple que demostra que la Generalitat també la pot coronar la metròpoli.

grat això, el sociòleg i ara alt càrrec del Govern Xavier Godàs es resisteix a assumir aquesta tesi. “En el meu cas, veig com des de Drets Socials el territori metropolità és una prioritat”, afirma. A més, Godàs considera que algú que no té vinculació amb aquest territori pot entendre les seves necessitats i l'anomenat “fet metropolità”. Es tracta d'aquells elements que històricament han definit la rodalia de Barcelona, com per exemple la concentració de barris empobrits o els alts nivells de migració. “Actualment, el que definia l'àrea metropolitana de Barcelona com un fet singular també ho trobem en altres territoris que tenen problemàtiques semblants, com alguns barris de Girona, de Manresa o del Maresme”, diu per afegir que potser caldria més aviat parlar de “regió metropolitana”. Amb aquest concepte, Godàs fa referència al gran territori que agrupa cinc milions d'habitants i que supera els límits de l'AMB per englobar 160 dels 947 municipis que té Catalunya.

Per la seva banda, el que va ser regidor de Badalona amb Convergència i Unió i secretari general de Territori i Sostenibilitat entre el 2016 i el 2021, Ferran Falcó, tampoc considera que

la Generalitat tingui oblidada la metròpoli. “El pressupost de salut o d'educació depèn del tot de la Generalitat, i jo no veig que hi hagi una infrarepresentació”, diu. “A més, el 51% del pressupost de transport del territori depèn de la Generalitat”, afegeix. Dit això, Falcó considera que la metròpoli s'ha sentit menystinguda per dos motius. “És probable que la Generalitat no hagi sabut explicar a la població de l'àmbit metropolità la seva tasca al territori perquè moltes de les coses que fa són a través de consorcis”, argumenta. A més, l'exregidor badaloní creu que des de fa temps hi ha hagut una “intencionalitat partidista” de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana. “La lògica partidista que té sentit per als mateixos partits no està confirmada pels números, que ens diuen que la metròpoli no està oblidada”, sentència.

LA DICOTOMIA CIU-PSC

Més enllà de si la Generalitat té o no en compte la corona metropolitana, queda per resoldre per què el nombre d'alts càrrecs d'aquest territori és baix. Això té a veure amb la manera com es va conformar la democràcia al nos-

Més del 60% dels alts càrrecs que hi ha avui dia a la Generalitat han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda fora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

“Hi ha hagut una intencionalitat partidista de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana de Barcelona”

tre país després de la dictadura. CiU era un partit instal·lat a la Catalunya no metropolitana i que es movia en l'eix nacional, mentre que el PSC, eminentment urbà, es va erigir en una formació que basava la seva estratègia en l'eix de progrés.

És normal que el gran gruix de consellers de la Generalitat metropolitans els trobem en els Governos de Maragall i Montilla, mentre que durant el pujolisme o els executius d'Artur Mas aquesta mena de perfils brillin per la seva absència. Falcó explica que els partits que arriben a la Generalitat nodreixen les altes esferes de poder amb els seus quadres municipals. “Una vegada tens regidors en un municipi i has construït equip allà, pots desenvolupar carreres professionals a la política general”, afirma. “En realitat, ser o néixer a l'àrea metropolitana de Barcelona no és un obstacle en si, però has de tenir gent al territori per assumir els alts càrrecs”, diu. D'aquesta manera, si el PSC era fort a la metròpoli, un cop a la Generalitat feia escalar els seus quadres locals al Govern català. En canvi, si CiU no tenia tant pes en aquest territori, per molt que volgués no podia tenir alts càrrecs d'aquí. “S'ha de construir des de

sota, i com més presència i, per tant, regidors té un partit, més gent s'hi apunta i més gent podrà acabar desenvolupant tasques en alts càrrecs”, considera Falcó.

EL MODEL ERC

És possible que ERC superi aquesta dicotomia? Tres noms escenifiquen millor que ningú l'estratègia que vol fer trontollar el sistema CiU-PSC. Tardà, Junqueras i Rufián són l'exemple d'aquest model de *partit atrapa-ho tot* que vol situar-se tant en l'eix nacional com de progrés. “Fa 10 anys que ERC ha mirat d'implantar-se de forma uniforme al país”, diu Godàs per afegir que avui dia la seva presència en certs espais de la metròpoli “està assegurada”. En termes similars s'expressa Falcó quan considera que ara que aquesta formació té presència municipal metropolitana podrà fer que els seus quadres tinguin “carreres professionals a l'alta política”. Caldria veure si aleshores realment s'acabarà amb la infrarepresentació de càrrecs metropolitans a la Generalitat.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Sancionen la residència Vitalia

» CCOO va denunciar la manca de treballadors després de gairebé dos anys queixant-se a l'empresa
» Les gericultores són les més perjudicades, però també falta personal a neteja i infermeria

Mar Sifre

SANT ANDREU DE LA BARCA

La Generalitat ha obert dos expedients sancionadors a l'empresa que gestiona la residència Vitalia Sant Andreu després que CCOO denunciés el problema de la manca de treballadors. La notificació va arribar a finals de 2022. Fernando Álvarez, gericultor i delegat del sindicat, declara que "la falta endèmica de personal té conseqüències en els residents".

Álvarez explica que la situació va empitjorar amb la pandèmia i que mai s'ha revertit. De fet, les queixes a l'empresa s'han traslladat de manera continuada des del gener de 2021, però s'excusen en el fet que no troben personal. Amb tot, en diverses ocasions s'han trobat que només hi havia

quatre professionals per a 90 residents, el que implica unes 22 persones a càrrec d'una mateixa gericultora.

Des de CCOO asseguren que "la reducció de costos de personal per augmentar la rendibilitat és una pràctica comuna en empreses gestores de residències". Però aquesta rebaixa de les despeses mitjançant el nombre de treballadors afecta la feina i, per tant, la gent gran que hi viu. Álvarez sosté que "el personal fa el que pot, però no poden carregar en nosaltres les mancances. Els residents no estan atesos com hauria de ser".

De totes maneres, segons CCOO, la falta de personal també afecta la neteja i la infermeria, la qual cosa "fa que les gericultores hagin d'assumir tasques que no els corresponen i per a les quals no disposen de la titulació necessària", com pot ser l'administració de

L'exterior de la residència Vitalia Sant Andreu. Foto: Vitalia

medicació. Tanmateix, haver de dur a terme altres laboros, els lleva temps per fer la seva feina com a tal.

De moment, des del sindicat es mantenen a l'espera d'altres reunions amb l'empresa per establir a un acord que serveixi per arribar "com a mínim als mateixos tre-

balladors d'abans de la pandèmia" i en els últims dies han decidit no fer noves declaracions.

L'alcaldeessa de Sant Andreu de la Barca, Ana Alba, ha enviat una carta al conseller de Drets Socials, Carles Campuzano, per tenir accés als expedients oberts per la Generalitat a la residència Vitalia i co-

nèixer en profunditat quines són les circumstàncies al centre. Alba ha mostrat "inquietud i preocupació per la situació" i ha declarat que "el benestar de la gent gran és fonamental" per al consistori.

Línia Nord ha intentat obtenir la versió de Vitalia, però no ha obtingut cap resposta.

Sant Esteve | Obres a la pista annexa del pavelló

El projecte per la millora de la pista annexa del pavelló poliesportiu municipal inclou la renovació del paviment per a ús esportiu, de la il·luminació i de la recollida d'aigües pluvials. Està previst que les obres d'adequació finalitzin a mitjans del mes de febrer.

Castellví | Sant Esteve

Servei gratuït d'orientació emocional en línia per a joves

SALUT ▶ Els joves d'entre 15 i 25 anys de municipis de menys de 20.000 habitants podran gaudir d'un suport d'acompanyament emocional i relacional en línia de manera gratuïta. El servei l'ofereix el Consell Comarcal del Baix Llobregat sota el nom de *Connecta't*.

El programa té com a objectiu orientar el jovent en l'àmbit terapèutic quan tinguin una dificultat específica, de tipus relacional o emocional. Alguns exemples de problemàtiques que poden ser tractades durant el servei són situacions de crisi familiar o desorientació acadèmica o laboral, així com aspectes que afectin el benestar propi, com problemes d'autoestima, trastorns alimentaris o addiccions, entre altres.

El servei estarà disponible fins al pròxim mes de juny i cada suport constarà aproximadament de 10 sessions, amb una freqüència quinzenal, tot i que podrien fer-se menys tro-

Cartell promocional de 'Connecta't'. Foto: Consell Comarcal Baix Llobregat

bades en cas que els propòsits pactats entre terapeuta i pacient hagin estat assolits.

Per beneficiar-se de *Connecta't* els joves poden sol·licitar l'ajuda professional enviant un missatge a través de WhatsApp al número 634.359.784 o enviar

un correu electrònic a l'adreça connectat.baixllobregat@educ.vic.coop.

A més, des dels Serveis Socials municipals també es poden fer derivacions de casos en cas que considerin adient i necessari que siguin atesos pel servei.

Carrer del Castell de Sant Jaume renovat. Foto: Ajuntament Castellví

Completades les obres de reurbanització al barri del Taió

CASTELLVÍ ▶ Les actuacions de millora al capdamunt del barri del Taió de Castellví de Rosanes han inclòs els carrers del Castell de Sant Jaume, Pla de Matamoros i les Soleies.

Les millores més destacades són la renovació de la xarxa d'aigua potable i la del clavegueram i l'asfaltatge dels carrers, així com reformes en alguns trams de vorera i la col·locació de la xarxa d'hidrants. Les obres van començar el mes de maig i el novembre es va dur a terme la

instal·lació del comptador d'electricitat per al grup de bombament d'aigua, que ha permès augmentar la pressió que arriba a les cases de la part més alta. A finals de desembre van finalitzar totes les millores.

El cost definitiu d'aquestes transformacions al Taió, que han comptat amb el suport de diversos programes de la Diputació de Barcelona i el Consell Comarcal del Baix Llobregat, ha estat d'una mica més de 390.000 euros.

Per a les dones atrapades en el **tràfic de persones**,
la diferència entre la llibertat i l'esclavitud
està en el teu suport.

Ajuda'ns a salvar les seves vides.

DONA ARA

AMB EL TEU SUPORT PODEM
RESCATAR A NOIES ATRAPADES
EN EL TRÀFIC DE PERSONES
I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

#rompeconlatrata

**SONRISAS
DE BOMBAY**
TRANSFORMANDO FUTUROS

sonrisasdebombay.org

La Cooperativa Saura ha guanyat el concurs públic per gestionar les dues llars d'infants municipals d'Olesa. Tot i que el canvi de gestió s'hagi fet a meitat de curs, asseguren que les modificacions i millores del projecte educatiu no es duran a terme fins al proper curs.

En marxa les jornades sobre la història de l'Holocaust

HISTÒRIA ▶ La XVI edició de les Jornades de Memòria i Justícia d'enguany se centra en les víctimes de l'Holocaust i en els olesans que van patir els camps de concentració. L'objectiu de les trobades, que van començar el 2015, és donar veu a les persones represaliades i donar a conèixer a la població diferents episodis significatius en un exercici de memòria històrica.

La primera de les activitats és l'exposició *Més enllà de Mauthausen* del fotògraf català Francesc Boix, que durant la seva joventut va ser testimoni de la Guerra Civil, l'exili i la deportació al camp de concentració nazi de Mauthausen, d'on finalment es va alliberar. A la mostra es pot veure el seu arxiu fotogràfic com a reporter gràfic des de 1945 i fins al 1951, quan va morir als 30 anys. La seva fotografia estava compromesa amb la memòria col·lectiva i la dignitat dels re-

Presos alliberats del camp de Gusen. Foto: Museu d'Història de Catalunya

publicans deportats. L'exposició es pot visitar a la Casa de Cultura fins al 29 de gener.

En commemoració del Dia Internacional en Memòria de les Víctimes de l'Holocaust, el 27 de gener es farà l'ofrena floral i l'acte institucional d'homenatge als olesans que van patir els camps nazis. Es durà a terme a les 18 h a la plaça de Fèlix Figueras i Aragay.

L'endemà, el dissabte 28, a les 18.30 h es farà la xerrada *Les accions de resistència a Mauthausen* a l'Auditori de la Casa de la Cultura. La conferència anirà a càrrec de la historiadora Rosa Toran, que explicarà com els deportats als camps de concentració nazis van ser capaços d'organitzar-se per resistir les dures condicions de vida i ajudar els més febles.

Chanel a la seva actuació a Eurovisió. Foto: ACN/EBU/Sarah Louise Bennett

'SloMo' de Chanel, declarada la millor cançó d'Eurovisió

MÚSICA ▶ *SloMo*, de la cantant olesana Chanel, ha sigut reconeguda com el millor tema d'Eurovisió, segons els usuaris de la web Song Festival. Cada Cap d'Any el portal, que està especialitzat en el gran esdeveniment musical del nostre continent, organitza una votació entre els seus seguidors per decidir quines són les millors cançons de la història del festival.

Tot i que *SloMo* va quedar se-

gona en la final que va tenir lloc a Torí al maig, ha pogut desbancar *Euphoria* de Loreen al capdavant d'aquest rànquing. La representant de Suècia del 2012 feia una dècada que es trobava en el número 1.

En la taula de classificació, però, també l'acompanya una altra cantant catalana. El tema *Dime* de Beth, que va representar Espanya l'any 2003, se situa la vuitena posició del rànquing.

Mobilitat | Entra en vigor el canvi d'estacionament semestral

Des del 2 de gener i fins al 30 de juny, l'estacionament de vehicles es mantindrà. Fins al juliol de 2021 el canvi era quinzenal i va passar a ser semestral per millorar la comoditat dels ciutadans i eliminar el risc de tenir automòbils aparcats als dos costats del carrer.

Abrera

Amplien a tots els dissabtes l'accés al Castell de Voltrera

PATRIMONI ▶ Cada dissabte d'aquest any hi haurà jornades de portes obertes al Castell de Voltrera i al Balcó de Montserrat, situat a l'esplanada del monument. La ciutadania hi podrà accedir de manera lliure i seguir un recorregut històric a través dels plafons informatius. A més, en dies concrets es podrà assistir a les visites guiades.

Fins ara, el Castell de Voltrera només estava obert un dissabte al mes, però a causa de la forta demanda s'ha decidit ampliar els dies d'entrada. Des del maig fins al desembre de l'any passat es calcula que van aprofitar les jornades de portes obertes del castell unes 1.200 persones. Pel que fa a les visites guiades, hi van anar un total de 250 persones, de les quals 180 provenien dels centres educatius d'Abrera.

L'accés al monument és possible des que es van acabar les obres per a la consolidació de l'estructura del castell i de la capella de Sant Pere.

Visitants a les portes obertes al Castell de Voltrera. Foto: Ajuntament Abrera

A les obres s'hi suma el Balcó de Montserrat, instal·lat al pla, des d'on es poden gaudir de les vistes a la muntanya màgica. El mirador, a més, es complementa amb una barana on hi ha informació que serveix per identificar els principals punts d'in-

terès de la zona. L'horari de visites els dissabtes de portes obertes serà de les 11 h a les 18 h des del gener fins al maig i des de l'octubre fins al desembre. Des del juny fins al setembre, en canvi, s'ampliarà i serà de les 11 h a les 20 h.

Gel reutilitzat en espais verds. Foto: Ajuntament Abrera

Reutilitzen l'aigua de la pista de gel per regar espais verds

SOSTENIBILITAT ▶ Durant el desmuntatge de la pista de gel, situada al Parc de Can Morral durant les festes de Nadal, es va emmagatzemar l'aigua sobrant per regar els arbres que hi ha plantats a l'escola Ernest Lluch i altres zones enjardinades d'Abrera.

Durant els anys anteriors, el gel es llençava, però enguany s'ha recopilat diàriament per poder-lo fer servir.

L'alcalde, Jesús Naharro, ha declarat que "és evident que la sostenibilitat ha de formar part

de tots els projectes que duem a terme des de l'Ajuntament". A més, sobre les mesures relacionades amb l'espai nadalenc al Parc de Can Morral, Naharro diu que si es vol una pista de patinatge, "Abrera ha de lluitar perquè generi el menor impacte possible al medi ambient".

De fet, tant la pista de gel com la Carpa DiverEspai comptaven amb la instal·lació d'un hort de 75 plaques solars fotovoltaïques que han fet possible el seu autoconsum.

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniainord

bancdelsaliments.org

**el valor de
la proximitat**

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

línia

liniatarxa.cat

grup comunicació21

el diari
metropolità

Seguretat | Instal·len una sirena per risc químic a Can Vinyals

La sirena instal·lada al bari de Can Vinyals, que també dona cobertura a la Colònia Sedó, pretén millorar la cobertura en cas d'accident químic. Durant el 2023 es faran proves per posar en pràctica l'autoprotecció. Esparreguera és zona d'afectació per l'empresa Kao Corporation SA.

Estrenen busos elèctrics entre Esparreguera i l'estació d'Olesa

MOBILITAT ▶ L'estació de Ferrocarrils d'Olesa de Montserrat i el municipi d'Esparreguera ja estan connectats per autobusos elèctrics. La implementació de la nova flota és la primera acció del pla de descarbonització del Departament de Territori de la Generalitat, que durant el 2023 substituirà els vehicles dièsel que donen servei a les línies interurbanas que enllacen amb estacions de FGC.

A la inauguració va assistir-hi el conseller de Territori, Juli Fernández, acompanyat dels alcaldes d'Olesa i Esparreguera. Fernández va declarar que "tenim un repte al davant, que és l'emergència climàtica, i és la nostra obligació ser part de la solució i del llegat que deixem a les generacions futures". De fet, es calcula que amb la incorporació dels dotze autobusos elèctrics que cobriran les línies per carretera que enllacen amb esta-

Inauguració dels busos elèctrics. Foto: Ajuntament d'Olesa de Montserrat

cions de ferrocarrils arreu de Catalunya es deixaran d'emetre 800 tones anuals de gasos amb efecte hivernacle.

Tant l'alcalde d'Esparreguera, Eduard Rivas, com el d'Olesa de Montserrat, Miquel Riera, van coincidir en el fet que l'arribada dels busos elèctrics suposava una gran fita. A més, ambdós van destacar que les administracions han de posar la tec-

nologia a l'abast de la ciutadania i utilitzar-la per fer del món un lloc més sostenible.

Els nous autobusos de la línia M3 entre l'estació d'Olesa i Esparreguera disposen de 37 seients, són accessibles i de càrrega nocturna, que es durà a terme a les cotxeres de l'empresa operadora, TGO DX. El trajecte entre les dues poblacions té una demanda de 44.000 viatges l'any.

Cartell promocional de 'Per fi sol!'. Foto: La Passió d'Esparreguera

Carles Sans actua al Teatre de la Passió d'Esparreguera

CULTURA ▶ L'exmembre del Tricicle, Carles Sans, estrena a la Sala Gran del Teatre de la Passió d'Esparreguera el seu espectacle *Per fi sol!* el 21 de gener a les 21 h. No només es tracta d'un monòleg parlat, també combina el gest, típic de la companyia, per perfilar tot de divertits i entranyables personatges que es desenvoluparan al llarg de la representació.

A més, d'alguna manera es

tracta del *Making of* de la vida de Tricicle. Els espectadors podran descobrir vivències divertides i anècdotes desconegudes fins al moment.

El trio teatral, que va posar punt final a la seva carrera conjunta el 5 de desembre al Liceu, ja forma part de la història de les arts escèniques catalanes després de 40 anys a dalt de l'escenari. *Per fi sol!* és una manera d'endinsar-se en la seva història.

Solidaritat | Unes 40 persones han donat sang

Prop de 40 persones van donar sang a la campanya del 8 de gener a Collbató, de les quals tres d'elles van decidir fer-ho per primera vegada. Gràcies a la solidaritat dels ciutadans, 114 pacients podran beneficiar-se de les donacions.

Collbató

Arriba la telefonia mòbil 4G i 5G, que millorarà la velocitat

TECNOLOGIA ▶ Els serveis de telefonia mòbil de nova generació, 4G i 5G, ja estan activats a Collbató. L'avenç permetrà als ciutadans tenir connexions mòbils de qualitat amb alta velocitat i millor cobertura, sobretot pel que fa als interiors dels edificis, així com de major extensió geogràfica.

La instal·lació s'ha fet a les bandes de 700 i 800 MHz, que anteriorment s'utilitzaven per al servei de televisió. És per aquest motiu que l'activació de la telefonia mòbil 4G i 5G podria comportar algunes afectacions en la recepció del senyal de TDT dels usuaris del municipi.

Arran de les possibles afectacions, s'ha habilitat un número d'atenció gratuït (900 833 999). Hi podran recórrer tots els ciutadans que necessitin sol·licitar l'actuació en les seves instal·lacions per tal de solucionar els problemes que puguin sorgir i restablir el servei TDT amb total normalitat.

Telèfon mòbil amb connexió 5G. Foto: Unsplash

Els operadors mòbils han deixat a càrrec de la resolució de les transferències i incidències a l'empresa Llegat700. De fet, alguns dubtes es poden resoldre a través de la seva pàgina web sense necessitat de trucar.

L'empresa ha manifestat el

seu compromís perquè tots els veïns puguin gaudir del nou servei de telefonia mòbil sense problemes en el senyal de TDT. A més, s'han posat a disposició per qualsevol ciutadà que pateixi una incidència en qualsevol indret del municipi.

Infants en un taller de lectura i manualitats. Foto: Unsplash

La literatura protagonitza l'agenda cultural del gener

CULTURA ▶ La biblioteca Sibil·la Dufort acollirà el mes de gener dues activitats programades relacionades amb la lectura per a petits i grans, respectivament: l'hora del conte i el club de lectura de *Thérèse Raquin*.

En el cas de l'activitat infantil, es farà el 27 de gener a les 17 h. L'hora del conte la condueix Teatre La Forja i està pensada per a nens i nenes fins als 6 anys. Es durà a terme un relat de contes, també pensat per a les famílies, i la confecció d'una manualitat.

Per altra banda, el dia 20 a les 18.30 h tindrà lloc la trobada literària per comentar l'obra d'Émile Zola. En ambdós casos, les persones que hi vulguin participar han de contactar amb b.collbato@diba.cat.

PEGGY GUGGENHEIM

La biblioteca de Collbató també celebrarà una xerrada per explorar i qüestionar l'art, aquesta vegada parlant de Peggy Guggenheim. L'activitat es farà el 23 de gener a les 18.30 h.

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA LA POSES TU

"Antonio Díaz, El Mago Pop"

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ POT FER
REALITAT PROJECTES FASCINANTS.
UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ VICENTE FERRER.

VicenteFerrer

Transforma la societat en humanitat

900 111 300
fundacionvicenteferrer.org

El somni de Jana Fernández

» La defensa sesrovirenca, que s'està recuperant d'una greu lesió, jugarà al Barça dos cursos més
 » "Estic aprenent molt sobre futbol, com t'has de prendre les coses i valorar més el dia a dia", diu

Toni Delgado
SANT ESTEVE

Ningú pot dissimular que està complint un somni. Es nota en la mirada, la postura corporal, el to de veu... Fins i tot en la respiració. "És una il·lusió tremenda. El Barça és el club de la meua vida i on sempre he somiat jugar. M'omple d'orgull que hagin apostat un altre cop per mi i, sobretot, després d'una lesió que ha estat una mica dura en certs moments. Espero poder tornar la confiança rebuda al camp", li explica Jana Fernández (Sant Esteve Sesrovires, 2002), sempre somrient, a Carla Garcia en una entrevista per a *Barça TV*. La defensa ha renovat dos cursos més amb el conjunt de Jonatan Giráldez, fins al 30 de juny de 2025.

La sesrovirenca sent que trencar-se el lligament encreuat del genoll dret el 12 de febrer de l'any passat, fa més d'onze mesos, l'ha fet "molt més madura". Des de llavors lluita per tornar als terrenys de joc en condicions òptimes: "L'evolució està sent molt bona i el procés m'ha fet aprendre molt sobre futbol, com t'has de prendre les coses i també valorar més el dia a dia".

"Quan alguna cosa va malament, és quan t'adones de tot. El futbol és el centre de la meua vida i ara intento ajudar l'equip d'una altra manera. Si torno enrere, recordo quan em van comunicar el diagnòstic de la lesió. Ja no només era perdre'm la resta de la temporada

[del curs 2021-2022], sinó també molts mesos de la següent, d'aquesta... També és recuperar-te i estar fora o sentir-te fora de l'extravertida família que es crea en l'equip", comparteix Fernández amb Uri Sàbat al pòdcast *Change (eat) Talks*, en una conversa íntima i plena de detalls i matisos.

La defensa, que destaca com a lateral i central esquerra i dreta, és molt sociable i necessita comunicar-se i relacionar-

"T'has de recuperar i estàs o et sents fora de l'extravertida família que és l'equip", valora

se amb les persones. "Ja no vius el dia a dia amb les companyes i el cos tècnic. Tenir companyes que estiguin passant la mateixa situació que tu t'ajuda, perquè els seus sentiments i sensacions són els mateixos i, en el meu cas, són un gran suport i els estic molt agraïda", afegeix Fernández, que, entre altres cites, es va perdre la final de la Copa del Rei i la Champions.

Intenta humanitzar els i les esportistes, visibilitzar els seus dubtes i pors, i el gran treball silenciós que hi ha al darrere. "Si treballes molt el físic, però no tens prou mentalitat per aguantar en un esport d'elit, no progressaràs. Cada dia tinc més clara la importància d'estar bé i com això condiciona el teu físic. Si entrenes la ment

La defensa blaugrana Jana Fernández. Foto: FC Barcelona

perquè sigui positiva, potser no et farà mal el genoll", enraona Fernández. "Si surts de festa el dia abans d'entrenar, estaràs morta, correràs risc de lesions... Cada feina t'exigeix una preparació adequada i nosaltres

hem d'estar en òptimes condicions per poder competir", comparteix.

"Haver pogut formar-me a la Masia m'ha vinculat encara més amb el Barça, els seus valors i les persones que en formen part i

que són molt especials. Dos anys com els de Batxillerat, que per a qualsevol estudiant serien complicats, per a mi van ser força més tranquils. Durs també, perquè t'exigeixen molt esforç i sacrifici, però t'ajuden a compaginar-ho amb l'esport", recorda en una entrevista per al web blaugrana. A la sesrovirenca li hauria encantat viure a la Masia, com sí que poden fer ara les jugadores, i recorda compartir vestuari amb companyes que venien "des de molt lluny" i "sent tan petites és important que no perdin tantes hores de viatge".

TREBALLAR I GAUDIR

Quin consell li donaria a les joves jugadores que estan començant? "Que treballin de valent i siguin conscients que la sort és un factor clau en el procés. Sobretot han de mantenir-se unides i valorar tot allò que se'ls dona, i això els podrà fer arribar al primer equip. O, almenys, és el que em va funcionar a mi, que vaig gaudir i continuo gaudint moltíssim amb el futbol", respon la defensa blaugrana.

Quan Uri Sàbat li pregunta com es veu d'aquí a cinc anys, fa una pausa. "No sé com contestar-te perquè realment no miro més enllà del dia a dia. En cap moment vaig imaginar-me que em trencaria el lligament creuat... És molt fort, perquè tota la vida et canvia en un segon... Tant de bo d'aquí a cinc anys hagi acumulat molts títols i titularitats... Són els meus somnis i em deixaré l'ànima per aconseguir-los", tanca Fernández. És pura inspiració.

**Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona**

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

**Caps de setmana
 i festius:**

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Petites obres de Sorolla

El Palau Martorell de Barcelona, situat al carrer Ample, ha obert com a centre d'exposicions amb la mostra *Sorolla. Caçant impressions*. Aprofitant que aquest 2023 és el Centenari Sorolla, l'espai barceloní exposa prop de 200 obres de petit format de l'artista valencià que formen part de la col·lecció del Museu Sorolla. Es tracta de pintures sobre cartons o taules petites que el mateix Sorolla anomenava "apunts", "taques" o "notes de color" i que li servien com a assajos per a obres més grans o com a exercicis. Tot i això, la seva bellesa és innegable i la mostra val molt la pena.

Famosos

Risto Mejide (Barcelona, 1974) no travessa el seu millor moment personal... ni mediàtic. El polèmic publicista ha estat en boca de tothom els últims mesos, però no precisament per motius positius. Després que el mes de setembre es fes públic el seu divorci de Laura Escanes (Barcelona, 1996) i que tothom es posicionés a favor d'ella, Mejide ha tingut un final d'any complicat. Les seves paraules durant les campanyes de Cap d'Any de Telecinco (que van tenir molt mala audiència, per cert) es van interpretar com un atac a Cristina Pedroche i a Ana Obregón per, segons ell va insinuar, guanyar audiència amb temes com un embaràs o la mort d'un fill. Evidentment, li va caure una pluja de crítiques. A més, fa poc s'ha sabut que publicarà una novel·la sobre la vida de Johann Sebastian Bach i se l'ha acusat d'intrusisme laboral.

La fitxa

QUI ÉS?

R I S T O M E J I D E

ÉS FAMÓS PER...

Ser un personatge televisiu polèmic
És publicista però se'l coneix per les seves aparicions a la TV

QUÈ HA FET?

Comentaris ofensius
I publicar un llibre que titllen d'intrusisme laboral

A LES XARXES...

Cada cop menys adeptes
La pluja de crítiques no s'ha aturat des de Cap d'Any

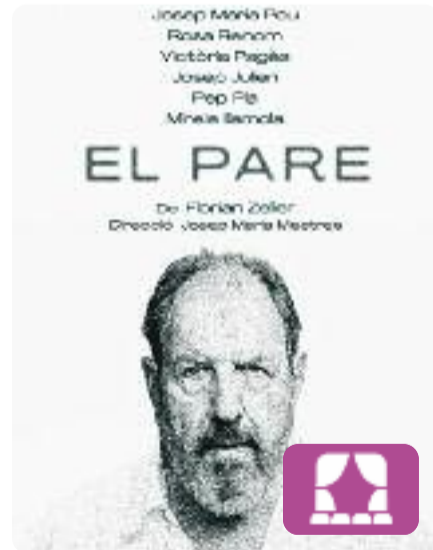
Llibres

La possibilitat de dir-ne casa
Marta Oriols

Una corresponsal torna a Barcelona després de vint anys a l'estranger. Vol agafar distància d'una regió que l'apassiona i la desgasta, d'una professió que voldria exercir d'una altra manera i d'una amistat amb una dona més jove que la porta a qüestionar-se els fonaments de la seva intimitat. Al poble on va créixer retroba família, amics i l'home a qui havia estimat.

Teatre

El pare
Florian Zeller

L'Andreu, un home de 76 anys, culte, sorneguer i tossut, està perdent la memòria, però es resisteix a acceptar cap mena d'ajuda i rebutja tots els cuidadors que la seva filla, l'Anna, intenta contractar. L'Andreu comença a dubtar dels seus éssers estimats, de la seva ment i, fins i tot, de la seva pròpia vivència de la realitat.
Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

Inferències
Agnès C.H.

"Expressar i donar veu a inquietuds sobre el món que ens envolta". Aquest és l'objectiu de la gironina Agnès C.H. amb les cançons que formen el seu disc de debut, *Inferències* (autoeditat), tal com ha explicat ella mateixa en una entrevista a l'ACN. Es tracta d'un àlbum format per nou temes que oscil·len entre el soul i el blues i barregen català, castellà i anglès.

Pelis i sèries

El sastre groc
Isabel Coixet

El 2018, nou dones van presentar una denúncia contra dos dels seus professors de l'Aula de Teatre de Lleida per abusos sexuals comesos entre el 2001 i el 2008, quan eren unes adolescents. La denúncia, però, va arribar quan el cas ja havia prescrit i, per tant, es va arxivar. Tot i això, els seus testimonis obrien una porta en la qual potser no estava tot perdut.

ESTILS DE VIDA

Que no us amarguin els dilluns

Foto: Freepik

Salut mental

Segur que heu sentit a parlar del *blue monday*, el dia més trist de l'any en la cultura anglosaxona. Històricament, s'associa al tercer dilluns de gener i se'l considera tan trist perquè és dilluns, perquè coincideix amb el punt més fred de l'hivern i perquè les festes nadalenques queden lluny, tan lluny que ja som conscients que els desitjos de la nit de Cap d'Any no es compliran tan ràpidament com voldríem. En definitiva, Nadal fa baixada i gener fa pujada, també en l'àmbit emocional.

En realitat, el *blue monday* només és una anècdota, però posa en relleu que ens trobem, probablement, en l'època de l'any més propícia per a les depressions i més perillosa per als afectats per aquesta malaltia. I això passa per les mateixes raons que justifiquen el dia més trist de l'any.

L'experiència demostra que la combinació de diferents factors pot causar una depressió i és per això que hem de ser especialment curosos durant aquests dies. Són especialment vulnerables les persones grans, les dones, els malalts, les persones que prenen medicació per a l'estrès o l'ansietat i, en general, les persones angoixades per problemes laborals.

Les claus.....

'MINDFULNESS'

Quan els problemes no tenen solució, el *mindfulness* ens ensenya a acceptar-ho i a ser més assertius

DIETA

Els aliments rics en vitamines, antioxidants, àcids grassos i magnesi ens fan sentir millor i una mica més feliços

EXERCICI

Caminar regularment i fer esport no només genera endorfines, sinó que ens obliga a interactuar amb la gent

HUMOR

Si esteu capcots, busqueu la companyia de les persones que us estimen i que, a més, us fan riure

Foto: Freepik

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

